

عنوان مقاله:

بررسی روشهای ارزیابی بروز در سطح روانگرایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی سازه، زلزله، ژئوتکنیک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عسکر جانعلی زاده چوب بستی - استادیار دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل، دانشکده عمران

الهه نعمت زاده قرا - دانشجوی کارشناسی ارشد ژئوتکنیک، دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل

بهنود وجدانی کناری - کارشناس ارشد ژئوتکنیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

روانگرایی یکی از مهمترین پدیده های ناشی از وقوع زلزله در مناطق ساحلی می باشد. این پدیده در زمین های حاصل از نهشته های آبرفتی و خاک های ماسه ای سست و اشباع به علت از دست رفتن مقاومت برشی خاک ناشی از حرکات زلزله به وقوع میانجامد و باعث خرابی ها و خسارات زیادی می شود. سابقه مطالعات روانگرایی بطور جدی به بعد از زلزله های نیگاتا و آلاسکا در سال 1964 باز می گردد. پس از مطالعات بسیار در زمینه پتانسیل روانگرایی در یک عمق مشخص، ایواساکی و همکاران (1982) اولین ارزشیابی شدت بروز را ارائه دادند که شدت بروز روانگرایی بر اساس شدت وزنی پتانسیل روانگرایی در اعماق صفر تا بیست متر محاسبه می شود. یکی دیگر از این روشها توسط حائری و یثربی (1376) ارائه شد که به بررسی بروز روانگرایی در سطح می پردازد. در این مقاله ابتدا جدیدترین اصلاحات روش ارزیابی پتانسیل روانگرایی ذکر می گردد، پس از بررسی روشهای ایواساکی و همکاران (1982) و حائری و یثربی (1376)، به مقایسه آنها با استفاده از نتایج آزمایش SPT پرداخته شده و نقاط ضعف آنها را ذکر می شود و در نهایت پیشنهاداتی برای استفاده بهتر از روش های مذکور ارائه می گردد

کلمات کلیدی:

روانگرایی، بروز در سطح روانگرایی، روش ایواساکی و همکاران (1982)، روش حائری و یثربی (1376)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/190398>

